

December 2021

Redakkie

Tristan

Verantwoordelijk
voor gezellig-
heid

Else

Altijd alles
op tijd af

Mingus

Kampioen
boter-kaas-en-
-eieren

Tamar

Hoofdredacteur
van de Takkie

Kay

De rust in
de chaos

Esther

Enthousiaste
Takkiefan

Jolijn

Takkie
tekenaar

Inhoudsopgave

4 Welkom

5 Wonderland

6 Wat ben je aan het doen?

7 Takkie taal

8 Ons wiskundeavontuur

10 Motivatie voor het leren begint bij het boek

12 Schermen: steek een man

14 Boulderen met Dion Voerman

Hallo allemaal! Hier is de Takkie dan weer, natuurlijk gevuld met je favoriete dingen. In deze editie staat een heel interessant interview met een scheikundedocent over zijn passie voor klimmen, een leuk stukje over schermen, je favoriete puzzels en nog veel meer! Namens de Redakkie wensen we je heel veel plezier met het lezen van onze nieuwste uitgave! Zou jij het leuk vinden om misschien ook mee te schrijven, tekenen of interviewen? Wacht dan niet langer, want we zoeken nieuwe leden. Kom vlug langs bij ons vaste lokaal, 233 of stuur een mailtje naar

G.Helfrich@arentheemcollege.nl, tot snel.

Jolijn

wonderland

het is weer die tijd van het jaar
zet de pepernoten maar weer klaar
iedereen heeft al een boom in huis
maar dat is niet pluis
Sinterklaas in nog niet weg
kerst begint pas wanneer ik dat zeg
om eerlijk te zijn
vind ik kerst ook wel fijn
winter is een van de beste tijden
ik kan niet kiezen tussen een van beiden
chocolademelk en rijden op een slee
pepernoten en marsepein, ook al is het cliché
de hele wereld wordt weer wit
terwijl jij voor de openhaard zit
ga eens buiten kijken
want het begint op wonderland te lijken

Jolijn

Wat ben je aan het doen?

Guus Maarseveen, wat ben je aan het doen?

Ik doe circus bij Circus op de bult. Ik geef lessen voor kinderen omdat het een kindercircus is, de lessen geef ik samen met een andere docent die al langer bezig is. Eerst waren er 2 andere docenten, eentje is weggegaan en nu ben ik met alleen nog Lilian. We zijn nu bezig met een nieuw project, we gaan een voorstelling maken in plaats van de gewoonlijke lessen. We hebben al eerder voorstellingen mogen uitvoeren bij het hoogte 80 festival en hopen dat dit jaar weer te mogen doen. Meestal worden we benaderd met de vraag of we een voorstelling willen doen bij festivals of feesten, wat altijd heel leuk is!

Wat leer je tijdens de lessen?

We leren heel veel verschillende dingen, iedereen doet eigenlijk iets anders, iedereen heeft een eigen ding wat die graag wil leren. Je kan echt van alles doen. Zo heb ik een keer vuur gespuwd, dat was heel vet. Mijn favoriete onderdeel is luchtacrobatiek, dat houdt alles in waarbij je in de lucht zit zoals de trapeze of het doek. Ik zou het heel leuk vinden als ik hiermee later mijn geld kan verdienen, het circusleven lijkt me echt wat voor mij. Maar we zullen zien...

Wat vind je zo leuk aan het circus?

Ik vind het leuk dat het heel veelzijdig is, je bent nooit uitgeleerd en kan eigenlijk alles en ook combinaties maken tussen de verschillende onderdelen. Het is ook een soort theater, je kan een verhaal vertellen zonder te praten. Voor voorstellingen verzinnen we vaak een thema en maken daar een verhaal mee, zo hebben we bijvoorbeeld een keer Alice in Wonderland als thema gehad. Toen hadden we een konijn in de trapeze, een ballopende hartenkoning en zelfs een acrobatiek onthoofdingsscene. Die was niet echt natuurlijk, maar zo breng je wel verhaal in de show. Het is ook altijd zo leuk om de mensen hun reacties te zien, kleine kinderen met hele verwonderde gezichten. Dat is het mooiste wat er is.

Esther

Wakkie taal

U	C	N	D	Y	R	E	G	A	R	D	E	R	A	B	U
T	D	O	B	R	A	N	O	C	R	U	R	R	E	U	P
I	H	Y	A	T	M	A	K	D	V	B	S	G	F	O	A
T	N	B	E	N	A	M	O	R	A	D	O	M	A	N	R
O	C	V	N	W	E	Q	D	G	W	M	B	U	H	G	L
I	C	O	I	D	C	Y	E	H	I	E	T	J	R	I	E
C	S	D	F	T	Y	T	O	O	Q	R	K	E	E	O	R
N	L	P	F	K	A	W	A	S	P	H	L	R	N	R	B
O	O	S	I	Y	O	H	U	T	Q	A	C	S	H	N	W
A	M	H	R	A	O	N	G	W	S	B	Q	H	H	O	D
L	Q	U	X	K	G	Y	R	A	Y	A	M	O	H	X	E
P	A	D	R	E	S	G	F	N	B	I	U	U	O	L	D
K	R	H	H	V	X	V	I	N	U	E	S	J	M	P	D
J	S	E	T	A	R	E	H	A	H	V	H	I	B	G	E
X	I	S	H	O	U	J	I	A	N	X	X	G	R	V	M
F	G	C	L	I	A	G	B	A	N	A	N	A	E	N	J

Banana
 Buongiorno
 Dedde
 Dobranoc
 Enamorado
 Fahren
 Ghost
 Hombre
 Kawa
 Merhaba
 Mujer
 Mush
 Padres
 Parler
 Regarder
 Setareh
 Shouji
 Spiaggia
 Wann
 Xishoujian
 Yatmak

- Banana: banaan in het Engels
- Buongiorno: goedemiddag in het Italiaans
- Dedde: opa in het Turks
- Dobranoc: welterusten in het Pools
- Enamorado: verliefd in het Spaans
- Fahren: rijden in het Duits
- Ghost: spook in het Engels
- Hombre: man in het Spaans
- Kawa: koffie in het Pools
- Merhaba: halo in het Turks
- Mujer: vrouw in het Spaans
- Mush: muis in het Iraans
- Padres: ouders in het Spaans
- Parler: praten/spreken in het Frans
- Regarder: kijken in het Frans
- Setareh: ster in het Iraans
- Shouji: mobiel in het Chinees
- Spiaggia: strand in het Italiaans
- Wann: wanneer in het Duits
- Xishoujian: toilet/Wc in het Chinees
- Yatmak: slapen in het Turks

Kay

Ons wiskundeavontuur

Ieder jaar wordt door de Radboud Universiteit het Internationale Wiskundetoernooi georganiseerd. Dit toernooi wordt ook in België en Duitsland gehouden. Natuurlijk doet het Thomas a Kempis hieraan mee, dit jaar zelfs met twee teams. Naast dat het gewoon heel leuk was, hebben we ook voor het eerst in de geschiedenis van het Thomas a Kempis de tweede plaats behaald!

Wat is het wiskundetoernooi precies?

Het wiskundetoernooi bestaat uit twee rondes. De eerste ronde is de Estafette en hierin krijg je een uur de tijd om 20 opdrachten te maken. Als antwoord geef je alleen een exact getal (dat kan dus ook $1/5 \pi$ zijn) en je antwoord is dan 20 of 30 punten waard. Bij een vraag van 20 punten heb je twee kansen en bij een vraag van 30 drie. Je mag een vraag ook overslaan maar die mag je dan niet later alsnog maken. Het lastige aan deze ronde is dat je heel strategisch je tijd moet indelen en af en toe een keer moet gokken.

Bij de tweede ronde heb je iets minder opgaven en je hoeft ze ook niet op volgorde te maken. Deze ronde wordt de Sum of Us genoemd. De bedoeling is om met je team een aantal vragen op te lossen en ook hier tellen de antwoorden voor punten. Van tevoren krijgt iedereen die meedoet een boekje met voorbereidingsmateriaal dat je moet doorwerken om de Sum of Us te kunnen doen. Dat draait altijd om een bepaald thema en dit jaar was dat thema aanbevelingssystemen, iets wat Netflix bijvoorbeeld gebruikt om je films en series aan te raden.

De wedstrijd

Beide teams begonnen goed. Door tijdens de estafette goed samen te werken, logisch na te denken en door af en toe geweldig gokwerk wisten we in de

tussenstand de 27^e en de 37^e plaats te behalen. Dat is al een hele prestatie, want er deden meer dan honderd teams mee. Na dit toch best wel stressvolle uur hadden we gelukkig pauze met heerlijke broodjes uit de kantine. En wat is dan het meest logische ding om te doen in zo'n pauze? Tafelen natuurlijk :)

De tweede ronde ging al bijna net zo goed als de eerste, behalve dat de helft van het team het op gegeven moment een beetje opgegeven had. Ondanks dat dachten we wel aardig wat goed te hebben, maar genoeg voor een prijs zou het vast niet zijn. We hadden dan ook maar besloten om naar huis te gaan, het was een intensieve dag geweest. Tot mijn grote verbazing kreeg ik toen ik thuis was een mail van meneer Bus waarin stond dat we tweede waren geworden. Eerst kon ik het niet geloven. Wij? Tweede? Maar het was toch echt waar.

Een weekendje Valkenburg

De prijs voor de nummers 1, 2 en 3 van het toernooi was een weekend in Valkenburg samen met de prijswinnaars van België en Duitsland. Op zaterdag 6 november gingen Bram, Rama, Robin en ik dus op weg. Ons vijfde teamgenoot Irja kon wegens omstandigheden helaas niet mee op reis. We moesten met de trein en dat hadden we helemaal van tevoren

uitgezocht en gepland en natuurlijk reed onze trein niet. Na wat vertraging met een andere trein en een overstap van 20 seconden en verder gewoon een heeeeeeele lange treinreis kwamen we dan eindelijk aan in Valkenburg waar natuurlijk iedereen al keurig in een kringetje stond te wachten op ons. Niet echt de beste eerste indruk maar goed.

Als eerste gingen we rodelen. Bram vloog bijna uit de bocht en Rama botste op het allerlaatste moment nog op Robin. Ik viel zelf bijna achterover bij het omhoog hijsen van het karretje, maar we hebben het overleefd en het was heel leuk om te doen. Daarna kregen we een rondleiding door de laatste steenkolenmijn van Nederland. We gingen natuurlijk niet een paar honderd meter de diepte in, maar het was wel onder de grond en dat was te merken ook, het was namelijk best wel koud.

's Avonds hebben we een speurtocht gedaan door Valkenburg waarbij we op zoek moesten naar bepaalde plekken in Valkenburg en daar antwoord moesten geven op vragen. De antwoorden waren allemaal cijfers waarmee we een sudoku konden oplossen, het moest natuurlijk wel een beetje in de wiskundehoek blijven.

Dag twee begonnen we met een rondleiding door de kasteelruïne, gevolgd door een potje lasergamen in een grot. Van het lasergamen herinner ik me eerlijk gezegd niet veel meer dan dat er een heleboel mensen om mij heen renden en dat ik denk ik een stuk of 50 keer ben afgeschoten.

Al met al was het een hele leuke ervaring. Ik ben blij dat ik volgend jaar niet meer mee kan doen want dit is bijna niet te overtreffen.

Motivatie voor het leren begint bij het boek

Het scheikundeboek is onoverzichtelijk. Ik heb een paar redenen waarom. En ik heb zelf een oplossing hiervoor, want dat is cool.

Oké, here we go. De roast van het scheikundeboek.

Om even in te komen beginnen we met de kleur, want die is echt verschrikkelijk. Het is elk hoofdstuk weer een andere kleur wat erg onrustig is. En sommige kleuren zijn veel te lelijk om naar te kijken, dus dan mag je lekker het hele hoofdstuk naar een lelijke kleur kijken.

Ook heeft de methode van scheikunde een zeer slechte opbouw. Als je even de uitleg aan het lezen bent, staan er ineens allemaal practica tussen de uitleg door, wat erg storend is. Je raakt er gewoon helemaal je concentratie van kwijt. En als je dan geen zin hebt om dat hele practicum te gaan bekijken, wat erg logisch is, is het niet eens snel te zien waar de normale leertekst weer verder gaat.

Als je dan bezig bent met de opdrachten, ziet het er ook helemaal niet mooi georganiseerd uit. Dat is dus ook erg storend. Het is ook helemaal niet duidelijk welk plaatje nou bij welke opdracht hoort en dat is heel vervelend, want dan kun je de opdrachten niet goed maken!

En dan iets over de inhoud van het verschrikkelijke scheikundeboek. Het is zo vaag, maar echt. Als je die tekst aan het lezen bent komen er allemaal random voorbeelden en het lijkt ook alsof de schrijver van dit boek denkt dat je al super veel basiskennis hebt van scheikunde. Dat merk je ook als je de opdrachten gaat doen. Na drie opdrachten maken snap je er al helemaal niks meer van.

Maar mensen, er zijn natuurlijk ook methodes die dit allemaal wel goed doen dus hier zijn even wat voorbeelden uit ons natuurkunde boek.

Het natuurkundeboek heeft mooi in het hele boek één kleur als thema. Eerlijk gezegd is dit niet de mooiste kleur om te kiezen, maar het is in ieder geval niet zo lelijk als de groene kleur van het eerste hoofdstuk bij scheikunde :)

De pagina's met opdrachten zijn ook veel beter georganiseerd, hierdoor kun je gewoon veel makkelijker werken aan je huiswerk zonder dat je bijvoorbeeld helemaal gaat twifelen welke afbeelding nou bij welke opdracht hoort.

Ook zijn de practica niet tussen de leerteksten gepropt en heeft het een ander kleurtje waardoor het extra duidelijk is dat het een voorbeeldopdracht is. Dan hoef je niet te gaan kijken waar de leertekst weer verder gaat.

Nu zul je waarschijnlijk wel denken, waarom steek je zo veel moeite in zo'n negatief artikel? Nou, ik heb daar een reden voor. Het scheikunde boek is onoverzichtelijk en daar wil ik iets aan doen, dus als iedereen nou ook gaat denken, hmm deze methode is inderdaad niet zo fijn, dan krijgen we misschien wel een andere methode. De voorbeelden van het natuurkundeboek zijn daarom ook allemaal uit Polaris, want die methode heeft ook scheikunde methodes, dusss laten we ervoor zorgen dat we die methode ook voor scheikunde krijgen, dat zou scheikunde leren voor ons allen een stuk minder lastig maken :))

Verschil zuivere stof en mengsel

De laborante moet aantonen of een geleverde grondstof zuiver is. Er kan namelijk ook een mengsel geleverd zijn. Een **zuivere stof** bestaat uit één soort stof. Een **mengsel** bestaat uit twee of meer stoffen. Een mengsel heeft de eigenschappen van alle stoffen in dat mengsel. Als je een mengsel van suiker en zout hebt, kun je zelf een lijfje maken van de eigenschappen van het mengsel.

Practicum 1

Witte poeders
Je krijgt een wit poeder. Door vergelijking van de stoffeigenschappen onderzoek je welke stof dat is.

1. Maak een tabel voor je waarnemingen.

mengsel	helder of troebel	geleid elektriciteit	kleur met rookknaalstap
water en stof			
1-zout			
2-suiker			
3-zout			
4-krijt			
5-wit poeder			

VS

Resulterende kracht vector, dan veranderen de snelheid van het voorwerp. Vector en geen resulterende kracht, dan blijft de voorwerp constant. Het kan ook in 2D zijn.

Voorbeeld 2.2 Een mensengedragende wagen is met 100 N naar rechts aan een touw bevestigd. De resulterende kracht op de wagen is 100 N. Bereken de spankrachten die elke deelnemer uitoefent op de touwen. Neem aan dat elke deelnemer dezelfde kracht uitoefent.

Gegeven: $F_{\text{spankracht}} = 100 \text{ N}$
 $F_{\text{spankracht}} = 100 \text{ N}$
 $F_{\text{spankracht}} = 100 \text{ N}$

Uitkomst: De spankrachten zijn de spankrachten die de wagen op de touwen uitoefent.

$F_{\text{spankracht}} = 100 \text{ N}$
 $F_{\text{spankracht}} = 100 \text{ N}$
 $F_{\text{spankracht}} = 100 \text{ N}$

Antwoord: De spankrachten van elke deelnemer zijn 100 N.

Scheikunde

Natuurkunde

Else

Schermen: steek een man

Zwaardvechten: de beste manier om problemen op te lossen sinds 1800. Maar hoe leer je het? Hoe weet je waar je het zwaard moet vastpakken? Wanneer is het moment om te steken? Om te slaan? Maar vooral, hoe kun je dit legaal doen?

Newsflash! Sinds juli 1997 mag je zonder verlof van de politie volgens Artikel 28 van de Wetgeving Wapens en Munitie géén openbare zwaardgevechten houden. In de volgende Takkie komt een passievol betoog van 26 pagina's hiertegen, maar deze editie ga ik een van de weinige manieren om legaal mensen pijn te doen uitleggen: schermen.

Vormen van schermen

Er zijn veel soorten schermen, allemaal met kleine veranderingen in de regels, maar de Koninklijke Nederlandse Algemene Schermbond heeft alles samengevat in drie vormen, een voor elk van de drie wapens:

- Floret: het meest gebruikte wapen. Dit artikel gaat vooral over floretschermen en de uitleg bij het spel is dan ook de uitleg van floret. Bij floret kan je alleen punten scoren op de torso van de tegenstander en kan je alleen met de punt van je wapen scoren. Floret hanteert het recht van aanval: basically, als beide spelers tegelijk elkaar raken, krijgt de meest aanvallende speler de punt. Dit zorgt voor een wat strategischer spel, waarbij de verdediger de aanval probeert te stelen voordat de tegenstander steekt.

- Sabel: Bij sabel mag je met het hele blad van je wapen scoren, dus iedereen is aan het slaan. Het heeft ook een groter raakvlak dan floret: je kan raken op de torso, het hoofd en de armen. Door die combinatie is dit een agressievere vorm van schermen. De meeste punten worden gemaakt door op armen of handen te raken. Het hanteert wel het recht van aanval, maar het is makkelijker te pareren, dus aanvallers moeten snel naar verdediging kunnen schakelen.

- Degen: het raarste wapen. Je mag alleen met de punt scoren, maar je mag óveral raken, dus ook op je benen en voeten! Verder maakt dit wapen geen gebruik van het recht van aanval. Dat betekent dat als beide spelers elkaar tegelijkertijd steken, beiden een punt krijgen. Dit maakt het spel wat rustiger en de spelers wat voorzichtiger, omdat je om een goed punt te maken er helemaal zeker van moet zijn dat je niet geraakt wordt. Aanvallen zijn kleiner, om het risico van een tegensteek te verkleinen. Al met al, het zwarte kopje koffie van het schermen.

Zoals je misschien al hebt gemerkt, kan je deze soorten niet combineren. Als je een degen, een floret en een sabel aan elkaar plakt en ermee gaat schermen komt de schermpolitie achter je aan.

Het spel

Nou, je hebt je wapen, je hebt je outfit, nu moet je gaan spelen. Nadat je je hebt aangekoppeld aan het puntentellingapparaat, moet je achter de beginlijn staan. Als je rechts bent, sta je met het puntje van je rechtervoet op de lijn. Als je links bent, dan gebruik je je linkervoet. De scheidsrechter telt af, in het frans: "Pré!" (Klaar?). Als je klaarstaat, reageer je "Oui!". Daarna zegt de scheids "Aller!" (Begin!) en start het spel.

De speler die als eerst begint met lopen heeft het recht van aanval. Deze speler houdt zijn wapen verticaal, omdat ze hierdoor goed kan steken en zodat de verdediger hier geen ijzer-overname kan doen (daar later uitleg over). De verdediger houdt het wapen verticaal, om zo beter te kunnen pareren.

Uiteindelijk doet de aanvaller een uitval. Omdat gestoken worden niet heel fijn is, blokkeert de verdediger en steekt hij terug. Omdat de verdediger geblokkeerd (gepareerd) heeft, neemt hij het recht van aanval. Zelfs als de aanvaller nu ook zou steken, krijgt de verdediger een punt. Dit pareren en steken heet een parade-riposte. Maar de verdediger hoeft niet te wachten totdat er gestoken wordt. Als de verdediger het wapen van de aanvaller aantikt, buiten een aanval, dan krijgt hij toch het recht van aanval omdat hij technisch gezien een parade heeft gemaakt. Dit heet ijzer-overname.

Dat was wel wat droog, niet? Geen zorgen, in het spel duurt zo'n actie ongeveer 30 seconden en gaat ongeveer zo van stap stap stap TAKHUHTWANGTIBEEEEEP.

En dat 30 seconden is erg belangrijk: het is moeilijk om te overdrijven hoe snel schermen gaat. Zelfs bij andere populaire een op een sporten zoals tennis en ... tennis, zijn sets zo'n 15 tot 20 minuten. In de tijd van één rally kan je bij schermen heel hard winnen of heel hard verliezen. En de meeste schermpotjes gaan maar tot 4 of 5 punten. De finale-matches duren maar 3 minuten en daarin is er maar tijd voor 3 of 4 punten per speler. Er staan video's online van internationale schermwedstrijden: je kan niet knipperen of iemand heeft een punt gescoord. In deze sport is rustig wachten 2 seconden kijken, waarna je tegenstander alweer naar voren is gaan lopen en al je plannen in het water vallen.

Maar ik vind schermen nog steeds een denksport. Er zijn zoveel manieren om punten te scoren: flèche, schijnbeweging, tegensteek, pas-uitval, ijzer-overname, slagsteek, etc... Je moet goed weten wanneer je welke van die technieken moet gebruiken en momenten maken waar je genoeg tijd hebt om deze voor te bereiden is cruciaal. Je moet ook goed kijken naar je tegenstander: iedereen is anders, en iedereen heeft een eigen schermstijl. Jij moet je snel genoeg aanpassen, voordat je verslagen wordt.

Je hebt natuurlijk wat ruimte om fouten te maken en te kijken wat je tegenstander gaat doen, maar als het 3-0 staat moet je echt wel aan de bak. En dat kleine stukje is nét genoeg om te zien tegenover wie je staat, maar niet te veel, zodat er nog steeds altijd wat risico is. Je neemt meer risico's omdat je niet te veel tijd wil gebruiken om voor te bereiden. Het kan zijn dat je je tegenstander dan ademruimte geeft. Wil jij dat je tegenstander ademt? Dacht het niet!

Dus, als conclusie, schermen is schaken onder druk: je wil plannen maken, maar het spel is te snel voor goed nadenken. Dus moet je soms een halfbakken idee in werking zetten en hopen dat je punten scoort, of puur snelheid en kracht gebruiken. Als je het een keer wil proberen, Schermclub Lancelot (Olympus 25, naast de Grote Koppel) geeft introducties, waar je 4 lessen volgt en daarna kijkt of je doorgaat. En als je doorgaat, weet dan dat ik niet genadig zal zijn.

Boulderen met Dion Voerman

Meneer Dion Voerman is overdag een scheikunde-docent, maar 's nachts is hij een moordend snelle klimmer. Wij gingen een keertje mee om te laten zien hoeveel beter wij waren (we zijn volledig ingemaakt door Voerman) en na afloop hebben wij hem ook nog even geïnterviewd.

Waarom klimt u zo graag?

Het leuke aan klimmen vind ik dat het heel uitdagend is op meerdere niveaus. Het is namelijk fysiek uitdagend maar ook mentaal is het zwaar. Naast boulderen klim ik ook graag in de klimhal of op de rotsen buiten. Daar ga je vaak heel hoog en dan kan het best wel eng worden, maar dat vind ik het mooie eraan, dat je dat stukje mentale angst moet overwinnen. Ik vind het ook fijn dat er veel ruimte is voor creativiteit. Er zijn geen strikte regels voor hoe je iets moet doen. Je kan bijvoorbeeld ergens met je tenen of met je hakken aan gaan hangen. Zolang je er maar komt.

Op welk niveau klimt u?

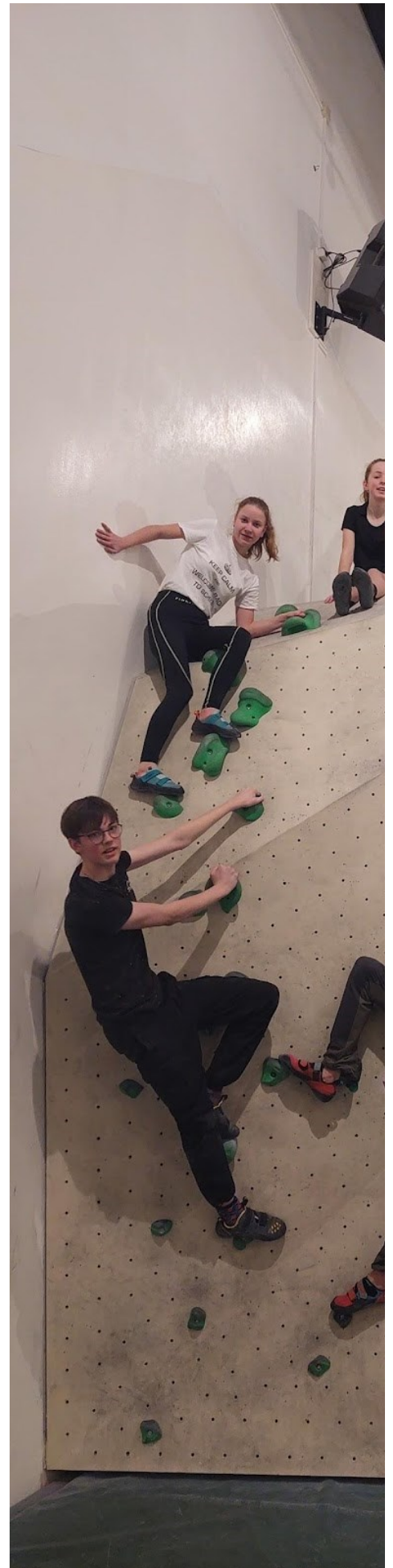
Op welk niveau klim ik? Nou, nu klim ik maar een keer per week, maar vroeger klom ik zeker wel minstens twee keer per week en toen was het hoogste wat ik had geklommen een 7b.

U klimt dus ook in de bergen. Doet u dat vaak

Het liefst wel natuurlijk, maar dit jaar met corona gaat dat natuurlijk iets moeilijker. We zijn deze zomer wel in Italië gaan klimmen en dat willen we deze kerstvakantie weer gaan doen.

Zijn er ook risico's bij het buitenklimmen?

Wij gaan meestal naar sportklimgebieden en daar hebben ze dus al haken in de muur gezet waar je je aan vast kan maken. Dit noemen we voorklimmen en daarbij klim je eigenlijk van haak naar haak en neem je zelf je touw mee. Bij de eerste twee haken is er nog een kans dat je weer op de grond valt, dus dan moet je een beetje voorzichtig doen, maar over het algemeen is het erg veilig.

Wat is de mooiste locatie waar u geklommen heeft?

Oeh, nou ik heb in Malta geklommen, dat is een klein eilandje ten zuiden van Italië. Daar klommen we op een klif boven zee, dus we moesten eerst naar beneden abseilen. Daar stonden we echt een meter boven zeeniveau, dus als er een hoge golf kwam werd je nat. Toen klommen we weer naar boven en had je die zee onder je, dus ik denk dat dat wel een van de mooiste locaties is waar ik ooit heb geklommen.

Bent u wel eens gevallen?

Ja ik ben zeker wel eens gevallen. Bij boulderen is vallen meestal niet zo erg want dan val je op de mat als je dat binnen doet en als je naar buiten gaat neem je je eigen matjes mee, maar vallen hoort er ook een beetje bij. Ook bij rotsklimmen hoort het erbij dat je valt. Als je moeilijke routes wil doen ga je vallen, dus ik denk dat je ook leert om met die angst om te gaan. Een keer, dat was ook toen ik een 7b aan het proberen was, toen ben ik best wel ver gevallen, maar ik bleef gelukkig wel aan het touw bungelen, dus ik viel niet op de rotsen. Dat was fijn, maar dat voelde wel heel eng. Het was ook op een heel ongelukkig moment, precies voor de volgende haak, dus ik viel wel een goede twaalf meter naar beneden en toen zei ik bijna laat me maar naar beneden zakken, ik ben klaar voor vandaag. Maar ik dacht, nee ik moet nu juist doorklimmen anders blijf ik bang om te vallen en toen is het me wel gelukt.

Heeft u nog een droomplek waar u zou willen klimmen?

Jazeker, ik zou nog heel graag een keer op Brickwall willen klimmen, dat ligt in Engeland. Dat zijn wanden van echt een kilometer hoog! Veel mensen lukt het niet om in een keer zo hoog te klimmen, dus moeten ze daar ook overnachten. Je neemt dan een sleeping ledge mee, dat is een soort plateautje die je aan de rots vastpakt en daar slaap je dan op. Je zit dan nog wel vast aan je gordel als je slaapt, dus als je eruit rolt val je er niet meteen vanaf.

Na dit interview hebben wij nog ruim een uur geklommen. We hebben onze handen opengehaald en onze haren zaten vol met magnesium, maar we vonden het wel erg leuk!

Tristan

Schrijven?

Fotograferen?

Vormgeven?

Tekenen?

Interviewen?

Versterk de Redakkie!

Stuur een mailtje naar mevrouw Helfrich

G.Helfrich@arentheemcollege.nl

En versterk de Takkie Redakkie!